

Bosanska oaza

Na krajnjem istoku slavonskog dijela Hrvatske, prijeđemo li preko Save u Bosnu i Hercegovinu i uputimo se cestom što vodi semberijskom ravnicom ka Bijeljini, centru te regije na sjeveroistoku Bosne, uočit ćemo putokaze ka etno selu Stanišići. Sve što čovjek može zamisliti kao idealno mjesto za odmor duše i očiju postavljeno je tu, na dohvatu ruke, skučeno na malenom prostoru, a opet tako veliko

PIŠE I FOTO: NIKOLA MRAKOVČIĆ

Cini mi se da posljednjih godina hrvatski motoristi sve više putuju. Ne vjerujem da je to samo moj privid uvjetovan općom globalizacijom. Nerijetko se odabiru daleka odredišta, a putovi vode i na druge kontinente. Virtualni svijet zamjenjuje stvarnošću. Nove zemlje, novi ljudi, novi krajolici. Vidjeti i doživjeti sve to, tamo, na licu mjesta. Ali ljepote putovanja kao i sve ono što uz njega ide, na svu sreću velike većine, nisu samo u dalekim krajevima.

Na prvi pogled samo jedna obična vikend vožnja, a može nas dovesti do odredišta koje neće biti ni manje zanimljivo ni manje atraktivno nego što je to destinacija na koju moramo utrošiti veliki broj kilometara, dana

ili poveći broj šuškavih novčanica. Netko možda ne može, a drugi pak ni ne žele putovati u te daleke krajeve, danima, tjednima. Vikend vožnja je za njih sasvim zadovoljavajuća. Bez suvišnih priprema, planova... Upaliti motor, sjesti na njega te krenuti... dan, dva... možda tri...

U kojem god smjeru krenuli, namjerno ili nenamjerno, uvek se nešto pronađe. U našem susjedstvu ili pak nekoliko stotina kilometara dalje, opet je svejedno. Bilo da je to samo komadić prirode, grad ili nešto treće - i to je sasvim svejedno. A neki vole vožnju i same vožnje radi. Ipak, čini mi se, velika većina želi i nešto vidjeti, naučiti... otkriti. Hrvatska, a i naše susjedstvo, obiluje takvim mjestima.

Etno pojam, i sve ono što uz njega ide, u posljednje vrijeme je u velikoj eksploraciji. Vremena su moderne,

tehnika napreduje ubrzanim koracima, živi se iz dana u dan sve brže, juri se za novcem, karijerom... i tko zna za čime sve ne... a dan kao da je postao prekratak. Ubrzani način života, borba za i sa svim tim stvarima uz pozitivne, na žalost, donosi i negativne posljedice. Ljudi jedno

stavno postaju preopterećeni načinom života. I zato se s nestripljenjem čekaju vikendi, dani kada se, bar prividno, svi problemi mogu potisnuti. Na trenutak se može živjeti načinom života za koji kažu da je puno prirodniji. Načini na koji će se ljudi rasteretiti su razni. Naš je način sjesti na motor, prepustiti se vožnji, istraživanju cesta i svega onoga kamo će nas one odvesti.

Na istoku slavonskog dijela Hrvatske, prijeđemo li preko Save u Bosnu i Hercegovinu i uputimo se cestom što vodi semberijskom ravnicom ka Bijeljini, centru te regije na sjeveroistoku Bosne, uočit ćemo putokaze ka etno selu Stanišići. Nekih tri kilometra nakon što smo prošli grad u smjeru Pavlovića mosta, s desne strane, na površini od nekih pet hektara sagrađeno je - ili bolje rečeno postavljeno - selo koje izgledom totalno odudara od svoje okoline. Prvo što će vam upasti u oči su dvije velike kamene kule, koje na prvi pogled izgledaju kao da su zалutale u ove krajeve. Moram priznati da je i moj prvi dojam - onako još sa ceste - nagnjao pomisli da je sve pomalo kič. No, nakon što sam ušao u to umjetno stvoreno selo, moji su se dojmovi u

trenu promijenili. Tko god da je ovo zamislio i pretvorio u djelo, napravio je pravu stvar! Iako su elementi sela i te kako izvorni, sve složeno i postavljeno na ovakav način predstavlja ambijent za najljepše bajke. Što god čovjek može zamisliti kao idealno mjesto za odmor duše i očiju, postavljeno je tu, na dohvatu ruke, skučeno na malenom prostoru, a opet tako veliko. Polako sam se okretao oko sebe i bez suvišnih riječi upijao sve te zasebne elemente što zajedno čine cjelinu od koje i zastaje dah.

Bila je to zamisao obitelji Stanišić, čije ime ovo selo i nosi, da na jednom mjestu pokažu ljudima život kakav se nekad živio i sačuvaju od zaborava i propadanja stare izvirne gradevine iz njihovog rodnog kraja. Tako su autentične planinske kuće svoj život nastavile ovdje u srcu

semberijske ravnice, skupljene na jednom mjestu i bliže ljudima.

Etno selo Stanišići je selo s dvadesetak potpuno autentičnih drvenih kuća, vodenicom, kovačnicom, mljekarom, hambarima za žito, a sve je to prenijeto iz sela Brgule i ostalih sela iz okoline Vareša, s bosanskih planina Zvijezda i Romanija. Sve kuće povezane su kamenom popločenim stazama koje presijecaju oveće zelene površine, dekorirane posebno izabranim cvijećem. Čuje se i žubor voda omanjih potocića, kao i žamor dječje igre s dječjeg igrališta. Unutar sela su i dva jezera. Jedno od njih premošćuje kameni most koji je replika sarajevske Kozje čuprije. Selo ima i vlastiti manastir posvećen svetome Nikoli. I on je replika i to manastira Kumanice, kao i ikonostas koji je rađen po uzoru na onog iz

Ağram

životno i
dobrovoljno zdravstveno
osiguranje

Život i bezbrižnost!

Sigurnost i zdravlje! Life plus!

Povjerenje i sreća! U paketu

Polica životnog osiguranja i **poklon** polica dobrovoljnog zdravstvenog osiguranja ... zajedno!

Ağram life
POLIKLINIKA
SUNCE

Najdominantnije mjesto u etno selu zauzima hotel Pirg. Sagrađen je u srednjovjekovnom stilu i sastoji se od dvije kamene kule, a jedna od njih je replika pirga iz manastira Hilandar s planine Atos u Grčkoj. To je hotel visoke kategorije i shodno tome svojim posjetiteljima

manastira Lovnica. U selu čak postoji i omanji amfiteatar, tik do jezera.

Posebna pažnja posvećena je gastro-ponudi. Restoranski dio podijeljen je na dva dijela. Konoba je uređena u etno stilu, a odmah do nje je restoranska sala s kaminom i ognjištem. Majstori kuhinje spremiće vam ukusnu domaću, ali i internacionalnu hranu. Kroz velike prozorske površine puca pogled na središnji dio sela. Ljetne terase nude odmor ožednjelim gostima. Piće se služi i u čamcima.

pruža i takve usluge. Za one koji žele noćiti na ovome jedinstvenom mjestu, a ne žele hotelske usluge, nudi se i smještaj u drvenim kućama, apartmanima ili sobama, čija je unutrašnjost također uređena u etno stilu, ne održući se pritom i stečevina današnjih modernih vremena.

Nekoliko sati provedenih na ovome mjestu nagnat će čovjeka da počne razmišljati na drukčiji, pozitivniji način. Ali život nije bajka, mogli bi reći neki drugi... Po povrat-

ku na cestu, u svakodnevnicu, misli ponovno lutaju ka sutrašnjem danu. A slike će ostati u nama... Možda će najbolje biti završiti ovu priču početnom rečenicom kojom etno

selo opisuje samo sebe: Ovdje se odmaraju oči i duša, čovjek postaje plemenitiji, ali i mudriji, slušajući cvrkut ptica, žuborenje potoka i rad vodenica. ■

NOVEMA
NOVA

Novema Nova, Draganići 30/1
47201 Draganići, Karlovac
tel: 047/715-930 • fax: 047/715-933

www.novema-nova.hr